

SỐ 669

KINH VÔ THƯỢNG Y

Hán dịch: Đời Lương, Tam tạng Pháp sư Chân Đế, người nước Thiên Trúc.

QUYỂN THƯỢNG

Phẩm 1: SỰ SUY LƯỜNG CÔNG ĐỨC

Tôi nghe như vậy:

Một thời, tại vườn trúc Ca-lan-đà, thuộc thành Vương xá, Đức Phật Thế Tôn đang cư ngụ cùng với một ngàn hai trăm năm mươi vị đại Tỳ-kheo. Ngoại trừ Tôn giả A-nan đang còn ở học địa ra, những vị Tỳ-kheo khác như Tịnh mạng A-nhã Kiều-trần-như, Tịnh mạng Mã Thắng, Tịnh mạng Hiền Thắng, Tịnh mạng Bà-sa-ba, Tịnh mạng Ma-ha Na-ma, Tịnh mạng Ấu-lâu-tần-loa Ca-diếp, Tịnh mạng Già-da Ca-diếp, Tịnh mạng Na-đề Ca-diếp, Tịnh mạng Da-du-đà, Tịnh mạng Ma-ha Ca-diếp, Tịnh mạng Xá-lợi-phất, Tịnh mạng Ma-ha Mục-kiền-liên, Tịnh mạng Tu-bồ-đề, Tịnh mạng Tu-bà-hầu-la, Tịnh mạng Ma-ha Câu-hy-la, Tịnh mạng Ưu-ba-ly, Tịnh mạng Phú-lâu-na-di Đà-la-ni-tử, Tịnh mạng Ma-ha Thuần-đà, Tịnh mạng Ma-ha Kiếp-tân-na, Tịnh mạng Ly-bà-đa, Tịnh mạng Tất-lăng-già-bà-tha, Tịnh mạng A-ni-lâu-đà, Tịnh mạng Tôn-đà-la-nan-đà, Tịnh mạng La-hầu-la... gồm đủ một ngàn hai trăm năm mươi vị, các vị đều là những bậc La-hán, đều là những vị, đã dứt sạch các lậu hoặc, đã hoàn tất mọi công việc, đã bỏ được gánh nặng, đã đạt được những lợi ích, đã tháo gỡ sạch mọi ràng buộc, tâm tánh khéo được giải thoát khéo được tự tại, khéo thông được Chỉ quán. Lại có năm trăm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vị thuộc chúng đại Tỳ-kheo-ni như Tỳ-kheo-ni Ma-ha Ba-xà-ba-đề, Tỳ-kheo-ni Thanh Liên Hoa Sắc, Tỳ-kheo-ni Bạt-đà, Tỳ-kheo-ni Nan-đà, Tỳ-kheo-ni Da-du-đà-la... và như vậy, mỗi vị đều có các quyến thuộc. Lại có cả vô lượng, trăm ngàn vị Đại Bồ-tát, từ những phương khác tới. Những vị này đều thuộc chúng Bồ-tát trong hiền kiếp. Là những vị, đã thông đạt được pháp tánh rộng lớn sâu xa, giáo hóa mọi nơi, khéo hành sự bình đẳng, tu đạo Bồ-tát, khiến cho tất cả những Thiện tri thức trong chúng sinh, đều được vô ngại Đà-la-ni, chuyển bánh xe pháp không thoái; đã cúng dường khắp vô lượng chư Phật. Trong hàng Thánh Nhất sinh bổ xứ, Bồ-tát Di-lặc làm vị đứng đầu. Lại có cả trăm ngàn vạn chúng Ưu-bà-tắc do vua Tần-bà-sa-la đứng đầu. Lại có cả trăm ngàn chúng Ưu-bà-di, do phu nhân Tỳ-đề-hy làm người đứng đầu.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn được các hàng trời, người cung kính tôn trọng, theo nhau cúng dường. Khi ấy, nương theo thần lực của Phật, từ giữa đại chúng, ngài Tịnh mạng A-nan, liền đứng dậy, trích áo vai phải, gối phải chạm đất, đánh lễ Thế Tôn, rồi chấp tay hướng Phật, thưa:

–Bạch Thế Tôn! Hôm nay, con quán y, ôm bát, vào thành Vương xá, tuần tự khát thực. Thấy ở một nơi, có một tòa lầu cao lớn, trang hoàng mới mẻ, được chạm khắc đẹp đẽ, trong ngoài kín đáo, con liền nghĩ: “Nếu như có những trai, gái tốt lành, với lòng tin trong sạch, xây tòa lầu cao lớn này, cúng dường đầy đủ cho bốn thứ cần dùng chúng cho Tăng bốn phương. Hoặc như, sau khi Như Lai diệt độ, họ đem xá-lợi của Phật, lớn như hạt cải, để vào trong tháp, rồi xây tháp lớn như A-ma-la tử, dựng chùa Phật lớn như cây kim châm, trải mâm bàn lớn như chiếc la, tạo tượng Phật lớn như hạt lúa mì. Vậy so với nhau, hai công đức này, công đức nào vượt trội hơn?” Con nay đã hỏi, cúi xin Thế Tôn giải đáp.

Phật bảo:

–Lành thay, tốt thay! Này A-nan! Vì thương xót thế gian, mà làm chỗ quay về nương tựa; vì có khả năng khiến hàng trời, người được đạo an vui; vì có khả năng giúp chúng sinh dứt ra khỏi và không trụ vào nơi khổ não; để có thể hỏi Như Lai việc trọng đại này, chính là con đã làm cho đại chúng tu hành nơi đây, được hiểu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lợi ích. Thế cho nên, này A-nan! Nay con hãy lắng lòng nghe, chăm chú suy xét, với tâm kính thành mà tin chắc thọ trì.

–Tốt thay! Bạch Thế Tôn! Chúng con rất muốn nghe.

Phật nói:

–Này A-nan! Cõi Diêm-phù-đề này, rộng khoảng bảy ngàn do-tuần. Phía Bắc châu này rộng lớn, phương Nam như bánh xe, mặt người ở đó cũng như vậy. Trong ấy, có đủ cả những vị Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, Bích-chi-phật; chẳng khác nào như trong rừng, có đủ nào là mía, trúc, cỏ lau, cỏ gai, lúa dé mọc um tùm, không chỗ nào trống cả. Như vậy, A-nan! Cõi Diêm-phù-đề này, cũng có đủ những vị, từ bậc Tu-đà-hoàn cho đến bậc Bích-chi-phật. Nếu như có vị nào, suốt đời cúng dường những thứ như quần áo, đồ ăn uống, thuốc thang, đồ nằm ngồi, thì sau khi tịch diệt, vị này sẽ được xây tháp lớn, được cúng dường các thứ đèn sáng, đốt những thứ hương như hương bột, hương thoa, những vòng hoa, vải vóc, cờ phướn và lọng...

Này A-nan! Ý ông thế nào? Người này do nhân duyên ấy, sinh ra công đức nhiều ít?

A-nan đáp:

–Bạch Thế Tôn! Thật rất nhiều. Vì do nhân duyên này, nên công đức của họ sinh ra rất nhiều.

Phật nói:

–Này A-nan! Về phía Tây châu Diêm-phù-đề này, có Tây Ngưu hóa châu, rộng khoảng đến tám ngàn do-tuần. Châu này được hình thành như hình bán nguyệt, khuôn mặt của người ở đây, cũng như vậy. Trong ấy, có đủ cả những vị Tu-đà-hoàn cho đến Bích-chi-phật, chẳng khác nào như trong rừng có đủ nào lá mía, trúc, cỏ lau, cỏ gai, lúa mọc um tùm, không chỗ nào trống cả. Như vậy, này A-nan! Ở Tây Ngưu hóa châu này cũng có đủ cả những vị, từ bậc Tu-đà-hoàn, cho đến bậc Bích-chi-phật. Nếu như có ai, suốt đời cúng dường những thứ như quần áo, thức ăn uống, thuốc thang, đồ nằm ngồi, thì sau khi tịch diệt, người này sẽ được xây tháp, cúng dường đốt đèn sáng, đốt những thứ hương như hương bột, hương thoa, vòng hoa, vải vóc, cờ phướn lọng...

A-nan! Ý ông thế nào? Do nhân duyên ấy, công đức của

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

người này sinh được nhiều ít?

A-nan đáp:

–Bạch Thế Tôn! Thật rất nhiều.

–Này A-nan! Về phía Đông tây Ngưu hóa châu này, có Đông Thắng thần châu, ngang dọc khoảng chín ngàn do-tuần. Châu này hình tròn như mặt trăng đầy, khuôn mặt của những người ở đây cũng tròn như vậy. Trong châu này, có đủ những vị từ Tu-đà-hoàn cho đến bậc Bích-chi-phật, chẳng khác nào ở trong một khu rừng, có đủ các thứ mía, trúc, cỏ lau, cỏ gai, lúa mọc um tùm, không chỗ nào trống cả. Như vậy, này A-nan! Tại Đông Thắng thần châu này, cũng đủ những cả vị từ Tu-đà-hoàn cho đến Bích-chi-phật. Nếu như có người nào suốt đời cúng dường những thứ như quần áo, thức ăn uống, thuốc thang, đồ nằm ngồi, thì sau khi tịch diệt, người này sẽ được xây tháp, cúng dường những thứ như đốt đèn, đốt những thứ hương như hương thoa, hương bột, vòng hoa, vải vóc, cờ phướn, lọng...

A-nan! Ý ông thế nào? Do nhân duyên đấy, công đức người này sinh được nhiều ít?

A-nan đáp:

–Thật rất nhiều! Bạch Thế Tôn!

–Này A-nan! Về phía Bắc của Đông Thắng thần châu có Bắc Câu-lư châu, dài rộng khoảng mười ngàn do-tuần. Châu này hình vuông, khuôn mặt những người ở đây cũng như vậy. Trong châu này, có đủ cả những vị, từ bậc Tu-đà-hoàn cho đến Bích-chi-phật, chẳng khác nào ở trong một khu rừng, mà có đủ cả, nào là mía, trúc, cỏ lau, cỏ gai, lúa mọc um tùm, không chỗ nào trống cả. Như vậy, này A-nan! Ở trong Bắc Câu-lư châu này, cũng có đủ cả những vị, từ bậc Tu-đà-hoàn cho đến bậc Bích-chi-phật. Nếu như có người nào suốt đời cúng dường những thứ như quần áo, thức ăn uống, thuốc thang, đồ nằm ngồi, thì sau khi tịch diệt, người này sẽ được xây tháp, sẽ được cúng dường như thấp đèn, đốt những thứ hương như hương thoa, hương bột, vòng hoa, vải vóc, cờ phướn, lọng...

A-nan! Ý ông thế nào? Do nhân duyên đấy, công đức người này sinh được nhiều ít?

A-nan đáp:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Thật rất nhiều! Bạch Thế Tôn!

–Này A-nan! Ở phía Bắc Bắc Câu-lư châu này, lại có cung trời của vua Đế Thích. Nơi đó, có lầu Đại phi, tên là Thường thắng điện, gồm có tám vạn bốn ngàn lầu cao vây quanh, có tám vạn bốn ngàn cột, làm bằng ngọc lưu ly xanh, có lưới báu bằng vàng ròng, phủ lên trên, dây vàng chuông lưới giăng bốn phía, các loại báu như vàng, bạc, nước hương chiên-đàn, các loại hoa trời, rải khắp trên mặt đất; có tám vạn bốn ngàn cửa sổ trang trí đẹp đẽ, bên trong, trang hoàng bằng ngọc báu Tỳ-lưu-ly, ngọc báu Nhân-đà-ny-la, pha lê, liên hoa sắc..., có tám vạn bốn ngàn cây mộc lan, mọc sát nhau hai bên đường, hoàn toàn đều do ngọc lưu ly xanh hợp lại, làm thành. A-nan! Nếu có những thiện nam hay thiện nữ có lòng tin trong sạch, tạo được cả hàng trăm ngàn như bảo điện Thường thắng, như lầu cao phi các, của cung trời Đế Thích, mà cúng dường cho chư Tăng bốn phương. Nếu lại có người nào, sau khi Như Lai Niết-bàn, đem xá-lợi của Như Lai, lớn như hạt cải, mà xây tháp lớn như Na-ly tử, dựng chùa Phật lớn như kim châm, trái mâm bàn lớn như lá cây, tạo hình tượng Phật lớn như hạt lúa, thì công đức này nếu sánh với công đức đã nói ở trước, nó chẳng bằng một phần trăm, chẳng bằng một phần ngàn vạn ức cho đến số tăng kỳ, đều không bằng một, không thể dùng thí dụ để nói hết được. Vì sao? Là vì Như Lai vô lượng. A-nan! Huống chi là công đức chỉ như vậy? Cõi Diêm-phù-đề này về phía Tây có Tây Ngưu hóa châu, phía Đông là Đông Thắng thần châu, phía Bắc là Bắc Câu-lư châu, biển lớn Tu-di, núi Thiết vi và cả thế giới Ta-bà; nếu nghiền nhỏ nát như vi trần, dựa theo số thứ tự này, thấy đều là Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, Bích-chi-phật. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào có lòng tin trong sạch, suốt đời cúng dường, sau khi diệt độ sẽ được xây tháp cúng dường.

A-nan! Ý ông thế nào? Những thiện nam, tín nữ này, công đức nhiều ít?

–Thật rất nhiều! Bạch Thế Tôn!

Phật bảo A-nan:

–Nếu như có thiện nam, tín nữ nào, sau khi Phật diệt độ, đem xá-lợi Phật lớn như hạt cải, xây tháp lớn như A-ma-la tử, dựng chùa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lớn như kim châm, trái mâm bần lớn như chiếc lá, tạo tượng Phật lớn như hạt lúa, thì công đức này so với công đức đã nói ở trước, không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn vạn ức, cho đến những số đếm, những thí dụ cũng không thể nào bì kịp. Nay Anan! Với công đức như vậy, mà không hồi hướng về Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, nếu công đức này mà nhóm họp lại thì phước báo đạt được, nhiều như số vi trần của thế giới Ta-bà, sẽ được làm vua ở cõi trời Tha hóa tự tại, vua cõi trời Hóa lạc, cõi trời Đâu-suất-đà, vua cõi trời Dạ-ma, cõi trời Tam thập tam, hướng nữa lại làm Chuyển luân thánh vương.

M